

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณาภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรม และความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงาน และอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ต่ำกว่า

วิสัยทัศน์ : “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ความมั่นคง

- **การมีความมั่นคงปลอดภัย** จากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- **ประเทศ** มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นสากลที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล
- **สังคม** มีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัว มีความอบอุ่น
- **ประชาชน** มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน
- **ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม** มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ

ความมั่งคั่ง

- **ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง** ยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มประเทศรายได้สูงความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น
- **เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง** สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง
- **ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง** ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน

- **การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ** รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์
- **การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม** และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม
- **มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน** ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน
- **ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคม** ยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมใน

การขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุนิติสัมพันธ์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ ประชาชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

(๑) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

(๒) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๓) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

(๔) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

(๕) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๖) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการฉกฉวยกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวนอนมากขึ้น

๒. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการรวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่ โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่นการส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการโดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยของโลก

- **ภาคเกษตร** โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพสะอาดและปลอดภัย

- **ภาคอุตสาหกรรม** โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้นไป

- **ภาคบริการ** โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่มหาภาค และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับนานาชาติ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคงกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

(๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง

(๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์

(๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพที่ดี

(๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๔. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรมกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน
- (๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๕. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๖. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบ การบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกันตามห้วงเวลานอกจากนี้ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ภายใต้ระบบประชารัฐ คือ ความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มีจุดมุ่งหมายสูงสุดเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้สามารถบรรลุผล ตามเป้าหมายการพัฒนาระยะยาวที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติโดยมุ่งหวังให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ทำหน้าที่เป็นกลไกในการขับเคลื่อนที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี และเพื่อผลักดันให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่างๆ เพื่อขับเคลื่อนสู่ความเจริญเติบโตที่ทุกภาคส่วนได้รับประโยชน์อย่างเท่าเทียมกัน

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดหมวดหมู่การพัฒนาจำนวน ๑๓ ประการ ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” มุ่งหวังจะ “มี” หรือต้องการจะ “ขจัด” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” ทั้งนี้ หมวดหมู่การพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการซึ่งสามารถนำไปสู่การ พัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อมๆ กัน ทำให้หมวดหมู่แต่ละ ประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ โดยหมวดหมู่ทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติ ดังนี้

๑. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

- หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
- หมวดหมู่ที่ ๒ ไทยเป็นจุดของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน
- หมวดหมู่ที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก
- หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค
- หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นฐานการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่สำคัญของโลก

๒. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

- หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้
- หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน
- หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

๓. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
- หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

- หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต
- หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)

มีทั้งหมด ๑๗ เป้าหมาย (Goals) ภายใต้อันหนึ่งเป้าหมายจะประกอบไปด้วยเป้าหมายย่อยๆ ที่เรียกว่า เป้าประสงค์ (Targets) ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด ๑๖๙ เป้าประสงค์ และพัฒนา ตัวชี้วัด (Indicators) จำนวน ๒๓๒ ตัวชี้วัด (ทั้งหมด ๒๔๔ ตัวชี้วัดแต่มีตัวที่ซ้ำ ๑๒ ตัว) เพื่อติดตามความก้าวหน้าของเป้าหมายดังกล่าว

เป้าหมายการพัฒนาทั้ง ๑๗ ข้อ สะท้อน ๓ เสาหลักของมิติความยั่งยืน (Three Pillars of Sustainability) คือ มิติด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม บวกกับอีก ๒ มิติ คือ มิติด้านสันติภาพและสถาบัน และมิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา ที่เชื่อมร้อยทุกมิติของความยั่งยืนไว้ด้วยกัน รวมเป็น ๕ มิติ องค์การสหประชาชาติ แบ่งเป้าหมาย ๑๗ ข้อ ออกเป็น ๕ กลุ่ม (เรียกว่า ๕ Ps) ประกอบด้วย

๑. People (มิติด้านสังคม) : ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑ ถึง เป้าหมายที่ ๕
๒. Prosperity (มิติด้านเศรษฐกิจ) : ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๗ ถึง เป้าหมายที่ ๑๑
๓. Planet (มิติด้านสิ่งแวดล้อม) : ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๖ เป้าหมายที่ ๑๒ และ ๑๕
๔. Peace (มิติด้านสันติภาพและสถาบัน) : ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑๖
๕. Partnership (มิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา) : ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑๗

เป้าหมายทั้ง ๑๗ เป้าหมาย ประกอบด้วย

เป้าหมายที่ ๑ : ขจัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่

เป้าหมายที่ ๒ : ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๓ : สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกวัย

เป้าหมายที่ ๔ : สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าหมายที่ ๕ : บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมอำนาจให้แก่สตรีและเด็กหญิง

เป้าหมายที่ ๖ : สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืนสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ ๗ : สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ที่ยั่งยืนในราคาที่ย่อมเยา

เป้าหมายที่ ๘ : ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ มีผลิตภาพ และการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ ๙ : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

เป้าหมายที่ ๑๐ : ลดความไม่เสมอภาคภายในประเทศและระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ ๑๑ : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิทัศน์และยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๒ : สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๓ : ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น

เป้าหมายที่ ๑๔ : อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๕ : ปกป้อง ปันฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนต่อสู่การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพดิน และหยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

เป้าหมายที่ ๑๖ : ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

เป้าหมายที่ ๑๗ : เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ (พิษณุโลก เพชรบูรณ์ ตาก สุโขทัย อุตรดิตถ์) ประกอบด้วย

วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑

“ศูนย์กลางการบริการสีเขียวอินโดจีน”

พันธกิจกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑

๑. ยกระดับรายได้และกระจายรายได้ ควบคู่กับการสร้างสังคมที่มีคุณภาพอย่างยั่งยืน
๒. พัฒนาระบบการผลิตและบริการให้เข้มแข็งและมีเสถียรภาพบนพื้นฐานการพัฒนาผลิตภาพและการสร้างสรรค์

๓. สร้างความเชื่อมโยงด้านเศรษฐกิจและสังคมกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน

ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑

๑. พัฒนาการค้า การบริการ และการเครือข่ายคมนาคมสีเขียวอินโดจีน
 ๒. พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ประวัติศาสตร์ กีฬาและวัฒนธรรม
 ๓. พัฒนาการกระบวนการผลิต การบริหารจัดการ และการตลาดสินค้าเกษตร
๔. บริการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์

๑. เชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมในกลุ่มจังหวัด ภูมิภาคและต่างประเทศเพื่อใช้ศักยภาพแหล่งที่ตั้งและความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจประเทศเพื่อนบ้าน
๒. เป็นจุดรองรับและประสานการเชื่อมโยงการค้าชายแดน
๓. เป็นศูนย์พัฒนาบุคลากรเพื่อสร้างศักยภาพการผลิตและบริการที่ประทับใจ
๔. พัฒนาการค้าการลงทุนและความร่วมมือชายแดนไทย-พม่า/ไทย-ลาว
๕. อนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เชิงนิเวศและประวัติศาสตร์
๖. สร้างความมั่นใจด้านความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว
๗. รักษาความสมดุลระหว่างการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวและวิถีชีวิตของชุมชน
๘. พัฒนาระบบฐานข้อมูลการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด
๙. สร้างรายได้ทั้งด้านการท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ชุมชน
๑๐. ผลผลิตการเกษตรมีคุณภาพ ปลอดภัยได้มาตรฐาน และมีมูลค่าเพิ่มที่ยั่งยืน
๑๑. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์

๑. เชื่อมโยงเส้นทางพม่า แม่สอด บ้านโคก ลาว เพื่อรองรับการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด
๒. มีศูนย์ข้อมูลที่เชื่อมระหว่างภาคเอกชนกับภาครัฐเพื่อสนับสนุนการพัฒนาด้านการค้า การลงทุนของกลุ่มจังหวัดฯ สู่อินโดจีน
๓. ยกระดับจุดผ่อนปรนบ้านภูดู่ อำเภอบ้านโคกให้เป็นด่านผ่านแดนถาวร

๔. ส่งเสริมสถาบันการศึกษาในกลุ่มจังหวัดฯ พัฒนาบุคลากรเพื่อตอบสนองการพัฒนาด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวและบริการโดยเฉพาะด้านการเป็นศูนย์กลางการเงินของจังหวัด ภูมิภาคและอินโดจีน

๕. พัฒนาให้พื้นที่เป็นศูนย์กลางของการจัดกิจกรรมการค้าระหว่างประเทศในกลุ่มอินโดจีนและประเทศจีน

๖. ถ่ายทอดองค์ความรู้และพัฒนาด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมท้องถิ่น

๗. พัฒนาบุคลากรและเครือข่ายด้านการท่องเที่ยว เช่น การสร้างไกด์ท้องถิ่น

๘. ยกระดับแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน

๙. การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวย้อนรอยอดีตผ่านการจัดทำสารคดีหรือเนื้อหาเชิงประวัติศาสตร์ให้แก่กลุ่มลูกค้า

๑๐. ส่งเสริมให้มีกิจกรรมหลากหลายรูปแบบที่สามารถเข้าถึงและจูงใจกลุ่มนักท่องเที่ยวเป้าหมาย

๑๑. พัฒนาระบบและเครือข่ายข้อมูลการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด

๑๒. เชื่อมโยงหัตถอุตสาหกรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และแหล่งเรียนรู้ชุมชนเข้าถึงการท่องเที่ยว

๑๓. สร้างแบรนด์กลุ่มจังหวัดด้านการท่องเที่ยวให้ชัดเจน (ประวัติศาสตร์หน้าหนึ่ง)

๑๔. จัดระบบการบริหารจัดการกลุ่มผู้ผลิต เกษตรกร เครือข่าย และสถาบันเกษตรกร

๑๕. จัดระบบองค์ความรู้แก่กลุ่มผู้ผลิต เกษตรกร เครือข่าย และสถาบันเกษตรกร

๑๖. พัฒนาระบบการผลิตและแปรรูปโดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม

๑๗. ส่งเสริมการบริหารจัดการกลไกการตลาด

๑๘. พัฒนาคุณภาพการผลิต

๑๙. พัฒนาเครือข่ายเพื่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่

๒๐. ส่งเสริมการใช้องค์ความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นในการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒๑. บริหารจัดการ ป้องกันและแก้ไขปัญหาจากภัยธรรมชาติ

๒๒. พัฒนาระบบจัดการปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แผนพัฒนาจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดเพชรบูรณ์ ประกอบด้วย

วิสัยทัศน์จังหวัดเพชรบูรณ์

ดินแดนแห่งความสุขของคนอยู่และผู้มาเยือน

“จังหวัดเพชรบูรณ์จะมุ่งส่งเสริมการเกษตรปลอดภัย ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ใช้ศักยภาพทางธรรมชาติและวัฒนธรรมที่เป็นจุดเด่น พร้อมกับการพัฒนายกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนและสังคมอย่างยั่งยืน เพื่อให้ไปสู่การเป็นเมืองแห่งความสุขของคนอยู่และผู้มาเยือน”

เป้าประสงค์รวม

๑. เศรษฐกิจของจังหวัดมีการขยายตัวในอัตราที่เหมาะสมอย่างยั่งยืน

๒. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคง ควบคู่กับคุณธรรมและจริยธรรม และการดำรงชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

๓. สังคมและชุมชนมีความเข้มแข็ง อยู่เย็นเป็นสุข ความเหลื่อมล้ำลดลง

๔. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้รับการดูแล ค้ำค้ำและมีใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

มูลค่าเพิ่ม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การส่งเสริมเกษตรปลอดภัย การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้าง

เป้าประสงค์

๑. เพื่อเพิ่มมูลค่า และผลิตภาพภาคการเกษตร

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริม/พัฒนากระบวนการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย
๒. พัฒนาแหล่งน้ำ/โครงสร้างพื้นฐานเพื่อการเกษตร
๓. ส่งเสริม/พัฒนาภาคอุตสาหกรรมเกษตรและการแปรรูปสินค้าเกษตรปลอดภัย
๔. ส่งเสริม/เพิ่มช่องทางการตลาดสินค้าเกษตรปลอดภัย
๕. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา (R&D) การบริหารจัดการองค์ความรู้อย่างเป็นระบบ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนากองทุน

เป้าประสงค์

๑. เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวและเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยว

กลยุทธ์

๑. พัฒนาระบบบริหารจัดการ และปัจจัยพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว
๒. สร้าง พื้นฟู พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและหลากหลายทางวัฒนธรรม เพื่อใช้

เป็นจุดขายของการท่องเที่ยว

๓. พัฒนาศักยภาพบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

๔. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และการตลาดเชิงรุก สร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว

จากทุกภาคส่วนทั้งในและต่างประเทศ

๕. ส่งเสริมและยกระดับผลิตภัณฑ์ OTOP และเกษตร ให้เชื่อมโยงการท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มมูลค่า

สินค้า

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาคุณภาพชีวิต และเสริมสร้างความมั่นคงของคนและชุมชน

เป้าประสงค์

๑. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและมีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๒. สังคมและชุมชนมีความเข้มแข็งสามารถพึ่งพาตนเองได้

กลยุทธ์

๑. พัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตด้านโครงสร้างพื้นฐาน การศึกษา การสาธารณสุขและการบริการภาครัฐแก่ประชาชน

๒. พัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชน ให้สามารถพึ่งพาตนเองได้โดยการสร้างอาชีพ เพื่อเพิ่มรายได้ และเสริมสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม/จิตสำนึก ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อลดรายจ่าย

๓. เสริมสร้างความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์

๑. เพื่อเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของฐานทรัพยากรป่าไม้
๒. คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

กลยุทธ์

๑. เพิ่มประสิทธิภาพบริหารจัดการ อนุรักษ์ พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. เพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติธรรมชาติ

๓. การจัดการองค์ความรู้ และการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมด้านการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๔. ส่งเสริม พัฒนาการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมใช้ เพื่อความมั่นคงทางพลังงานและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ เสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ

เป้าประสงค์

๑. ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน
๒. ประชาชนมีการเข้าถึงการบริการภาครัฐอย่างเสมอภาค

กลยุทธ์

๑. พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยการพัฒนาบุคลากร การผลิต แรงงาน การบริหารจัดการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม
๒. เพิ่มและพัฒนาประสิทธิภาพการคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์
๓. พัฒนาลาดสินค้าเกษตรและยกระดับมาตรฐานสินค้า

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ วิสัยทัศน์

“ท้องถิ่นก้าวไกล ใส่ใจคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจก้าวหน้า เกษตรพัฒนา ล้ำค่าวัฒนธรรม พัฒนาการท่องเที่ยว อนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”

ยุทธศาสตร์

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการเกษตร
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี การกีฬาและคุณภาพชีวิต

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

“ตำบลอยู่เย็นเป็นสุข ทุกหมู่บ้านเข้มแข็ง ร่วมแรงร่วมใจพัฒนา ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งน้ำ
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจการเกษตรและการท่องเที่ยว
๔. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหาร

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. ตำบลหินฮาวเป็นตำบลน่าอยู่ มีสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานที่ครอบคลุมทั่วถึงและได้มาตรฐาน
๒. ประชาชนมีน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภคและเพื่อการเกษตรในพื้นที่ตำบลอย่างเพียงพอและทั่วถึง
๓. ประชาชนมีศักยภาพในการเพิ่มผลผลิตในการเกษตร การรวมกลุ่มอาชีพ สามารถสร้างรายได้ให้ตนเองและครอบครัวมีรายได้เพิ่มขึ้น พึ่งพาตนเองได้ภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๔. แหล่งท่องเที่ยวภายในตำบลได้รับการพัฒนาและฟื้นฟู เป็นแหล่งสร้างรายได้และจ้างงานในท้องถิ่น
๕. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชนได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟูให้มีความสมบูรณ์ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีระบบหรือแนวทางการจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลในตำบลที่มีประสิทธิภาพ
๖. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุขและความมั่นคงปลอดภัย ชุมชนมีความเข้มแข็ง ร่วมคิด ร่วมทำ และแก้ไขปัญหาภายในชุมชนของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม
๗. พัฒนาระบบการบริหารจัดการรัฐสู่การบริหารจัดการที่ดี มีความเป็นธรรม โปร่งใส ได้มาตรฐาน ตรวจสอบได้ ประชาชนทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนา

๒.๔ ตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ตัวชี้วัด
ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	<ol style="list-style-type: none"> ๑. จำนวนผังเมืองที่เพิ่มขึ้นและการบังคับใช้ผังเมือง ๒. จำนวนไฟฟ้าสาธารณะไฟสัญญาณจราจร กระจกส่องทางจราจร ป้ายจราจรสวนสาธารณะ สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ห้องน้ำสาธารณะ สิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะฯลฯ เพิ่มขึ้น ๓. จำนวนไฟฟ้าสาธารณะไฟสัญญาณจราจร กระจกส่องทางจราจร ป้ายจราจรสวนสาธารณะ สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ห้องน้ำสาธารณะ สิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะฯลฯ ได้รับการซ่อมแซม ๔. จำนวนถนน ทางเดินเท้า รางระบายน้ำ ท่อระบายน้ำ สะพาน ฯลฯ ที่เพิ่มขึ้น ๕. จำนวนถนน ทางเดินเท้า รางระบายน้ำ ท่อระบายน้ำ สะพาน ฯลฯ ที่ได้รับการบำรุงรักษา ซ่อมแซม ปรับปรุง
ยุทธศาสตร์พัฒนาแหล่งน้ำ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. จำนวนระบบประปาหมู่บ้าน แหล่งน้ำสำหรับผลิตประปาที่เพิ่มขึ้น ๒. จำนวนระบบประปาหมู่บ้าน แหล่งน้ำสำหรับผลิตประปาที่ได้รับการปรับปรุง บำรุงรักษา ๓. จำนวนฝาย คูระบายน้ำ เขื่อนระบายน้ำ อ่างเก็บน้ำ แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรฯลฯ ที่เพิ่มขึ้น ๔. จำนวนฝาย คูระบายน้ำ เขื่อนระบายน้ำ อ่างเก็บน้ำ แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรฯลฯ ที่ได้รับขุดลอก ปรับปรุง ซ่อมแซม ๕. จำนวนผนังกันตลิ่ง ดาดคอนกรีต คันดินกันน้ำ ท่อลอด ท่อลอดเหลี่ยม ที่เพิ่มขึ้น ๖. จำนวนผนังกันตลิ่ง ดาดคอนกรีต คันดินกันน้ำ ท่อลอด ท่อลอดเหลี่ยม ที่ได้รับการปรับปรุง บำรุงรักษา

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ตัวชี้วัด
ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจการเกษตรและการท่องเที่ยว	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมความรู้ในการประกอบอาชีพการค้า การลงทุนและการบริการ ๒. จำนวนประชากรที่มีรายได้เพิ่มขึ้นจากการประกอบอาชีพเสริม ๓. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของแหล่งท่องเที่ยว ๔. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ทางวัฒนธรรมที่ได้รับการส่งเสริม ๕. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ประชาชนจากการท่องเที่ยว ๖. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของครัวเรือนที่ทำการเกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรอินทรีย์ ๗. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของผลผลิตทางการเกษตรที่ได้รับการเพิ่มมูลค่า ๘. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เกษตรกร
ยุทธศาสตร์พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	<ol style="list-style-type: none"> ๑. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของกิจกรรมสร้างจิตสำนึก การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๒. ระดับความสำเร็จของประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ระบบบำบัดน้ำเสีย ๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการมีส่วนร่วมของประชาชน ๔. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการมีส่วนร่วมของประชาชน
ยุทธศาสตร์พัฒนาคุณภาพชีวิตและความเข้มแข็งของชุมชน	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนประชาชนที่ได้รับคำแนะนำ ส่งเสริมให้ความรู้ส่งเสริมให้ความรู้ส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการสร้างความเข้มแข็งชุมชน ๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนประชาชนที่ได้รับความปลอดภัยในการดำเนินการป้องกันบรรเทาสาธารณภัยและการแก้ไขปัญหาเสพติด ๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมด้านการสาธารณสุข ๔. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนเด็ก เยาวชน และประชาชนที่ได้รับการส่งเสริม สนับสนุนด้านการศึกษา ๕. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนเด็ก สตรี คนพิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาสที่เข้าร่วมกิจกรรมหรือได้รับความช่วยเหลือ ๖. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมด้านการกีฬาและการป้องกันปัญหาเสพติด ๗. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศาสนา ภูมิปัญญาประเพณีและวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ตัวชี้วัด
ยุทธศาสตร์การพัฒนาการเมืองและการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	๑. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของประชาชนและผู้มาติดต่อราชการที่พึงพอใจต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กร ๒. ประสิทธิภาพที่เพิ่มขึ้นขององค์กรในการจัดบริการสาธารณะ ๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนา ๔. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของประชาชนที่แสดงออกในการมีส่วนร่วมในระบบการเมืองการปกครอง ๕. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของประชาชนที่ติดตามข่าวสารต่างๆ

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	จำนวนระบบสาธารณูปโภคและระบบสาธารณูปการที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งน้ำ	จำนวนแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค - บริโภคและเพื่อการเกษตร ระบบชลประทานเพื่อการเกษตรเพิ่มขึ้น
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจการเกษตรการท่องเที่ยว	ประชาชนมีรายได้ที่มั่นคงเพิ่มขึ้น เศรษฐกิจในชุมชนเข้มแข็งมากขึ้น
๔. ยุทธศาสตร์พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการจัดการดูแลอนุรักษ์และฟื้นฟูเพิ่มขึ้น
๕. ยุทธศาสตร์พัฒนาคุณภาพชีวิตและความเข้มแข็งของชุมชน	ระบบการศึกษา ศาสนา ภูมิปัญญา ประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น การกีฬา การสาธารณสุข การสังคมสงเคราะห์ ได้รับการส่งเสริม พัฒนาและบริหารจัดการอย่างเหมาะสม
๖. ยุทธศาสตร์พัฒนาการเมืองและการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	ประสิทธิภาพการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลเพิ่มขึ้น ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารเพิ่มขึ้น

๒.๖ กลยุทธ์

๑. พัฒนาส่งเสริมชุมชนให้น่าอยู่ มีความเข้มแข็ง โดยได้รับการบริการสาธารณะโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นอย่างทั่วถึง เพื่อรองรับขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ
๒. สร้างและบำรุงรักษาแหล่งน้ำ และระบบชลประทาน เพื่อใช้ในการอุปโภค-บริโภคหรือเพื่อใช้ในการด้านการเกษตรให้ครอบคลุมอย่างทั่วถึง
๓. ส่งเสริมชุมชนให้เข้มแข็ง พึ่งตนเองได้ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ประชาชนมีความสมบูรณ์ แข็งแรง ทั้งร่างกาย จิตใจ และสังคมปัญญา
๔. ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนให้ดีขึ้น ส่งเสริมสวัสดิการ สนับสนุนระบบการสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพและมีความเข้มแข็ง
๕. ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในชุมชน จัดระเบียบชุมชน รักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัย จัดระบบป้องกันสาธารณภัยและอุบัติภัยอย่างมีประสิทธิภาพ

๖. ส่งเสริมและปรับปรุงระบบสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการบำบัดฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมบูรณ์ ปรับปรุงภูมิทัศน์สถานที่สำคัญ บำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ แหล่งท่องเที่ยว คิดหาแนวทางการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลในตำบลที่มีประสิทธิภาพ

๗. ส่งเสริมสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข บริหารงานโดยยึดหลักธรรมาภิบาล มุ่งเน้นความโปร่งใส ประชาชนมีส่วนร่วมในทุกๆ ด้าน

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จากประเด็นความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ที่สำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์จังหวัดและยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด จะเห็นได้ว่ามีความเชื่อมโยงกันอย่างชัดเจนในการนำมาเป็นแนวทางการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ชัดเจนจะเป็นการ

เตรียมการพัฒนา เป็นการนำภูมิคุ้มกันที่มีอยู่ พร้อมทั้งเร่งสร้างภูมิคุ้มกันในท้องถิ่นให้เข้มแข็งขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของชุมชนให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการสภาวะการณ์เปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคน สังคม เศรษฐกิจภายในชุมชนให้มีคุณภาพ ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ภายในชุมชนอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของชุมชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง องค์กรบริหารส่วนตำบลหินฮาว จึงได้กำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) คือ “ตำบลอยู่เย็นเป็นสุข ทุกหมู่บ้านเข้มแข็งร่วมแรงร่วมใจพัฒนา ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ในภาพรวมแล้วยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรบริหารส่วนตำบลหินฮาว มุ่งพัฒนา ๖ ด้าน ได้แก่ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งน้ำ ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจการเกษตรและการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหาร

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบันและโอกาส

การวิเคราะห์ จุดอ่อน จุดแข็ง อันเป็นสถานะแวดล้อมภายในท้องถิ่น โดยใช้เทคนิค SWOT Analysis การพิจารณาถึงปัจจัยภายใน ได้แก่ จุดแข็ง (Strength = S) จุดอ่อน (Weakness = W) และปัจจัยภายนอก ได้แก่ โอกาส (Opportunity = O) และอุปสรรค (Threat = T) เป็นเครื่องมือ โดยผ่านกระบวนการประชุมร่วมกันทุกภาคีทั้งภาครัฐและภาคประชาชน โดยสรุป ได้ดังนี้

ปัจจัยภายใน

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
<ul style="list-style-type: none"> - พื้นที่ความรับผิดชอบมี ๑๓ หมู่บ้านและไม่ห่างไกลกันสามารถจัดบริการสาธารณะได้อย่างทั่วถึง และอยู่ใกล้ตัวอำเภอหล่มเก่า - สภาพภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่มเหมาะสมในการทำ การเกษตร มีแหล่งน้ำตามธรรมชาติ และระบบชลประทานขนาดเล็กภายในตำบล - เป็นพื้นที่ติดต่อและเป็นเส้นทางผ่านไปยังแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สำคัญของจังหวัด คือ ภูทับเบิก และเป็นเส้นทางผ่านไปยังแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัดเลย - มีทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑ (เลย-หล่มสัก) ตัดผ่านภายในตำบลเป็นถนนสี่เลน - มีโรงงานรับซื้อ/แปรรูปผลผลิตทางการเกษตร ๖ แห่ง ทำให้เพิ่มงาน เพิ่มรายได้แก่คนในชุมชน - มีแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ที่มีความโดดเด่น และเป็นที่ยู่งัก คือ บ้านเสายองหินบ้านภูผกั๊ว วัฒนมะขามใหญ่อายุ ๔๐๐ ปี - มีศักยภาพในการใช้ประโยชน์จากพื้นที่การเกษตร มีผลผลิตทางการเกษตรที่หลากหลาย มีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ เช่น ยาสูบ ข้าวโพด มะขามหวาน - มีประเพณีที่สำคัญ ประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์คือ งานบุญประเพณีเลี้ยงปี ทำบุญศาลเจ้าพ่อ - มีวัดและสำนักสงฆ์ ๑๔ แห่งที่เป็นศูนย์รวมจิตใจของคนในตำบล - มีโรงเรียนประถมศึกษา ๖ แห่ง และศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๒ แห่งสามารถรองรับการเรียนของเด็กนักเรียนได้อย่างเพียงพอ 	<ul style="list-style-type: none"> - ระบบโครงสร้างพื้นฐาน การสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ ยังไม่ครอบคลุม ทั่วถึง - ในช่วงฤดูแล้ง มักประสบภาวะขาดแคลนน้ำอุปโภค บริโภค และน้ำทำการเกษตรทำให้ผลผลิตทางการเกษตรเสียหายได้ผลผลิตไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย - เป็นชุมชนดั้งเดิมมีการตั้งบ้านเรือนอยู่ใกล้ลำห้วยเสี่ยงต่อการได้รับผลกระทบจากอุทกภัย - ประชาชนบางหมู่บ้านประสบปัญหาที่ดินทำกิน เนื่องจากไม่มีเอกสารสิทธิในที่ดิน และปัญหาการทำกินทับซ้อนที่หลวง - เป็นสังคมชุมชนชนบทที่ไม่สามารถรวมกลุ่มกันเพื่อดำเนินการด้านเศรษฐกิจของชุมชนในรูปของกลุ่มอาชีพอย่างเข้มแข็ง - เด็กและเยาวชนบางส่วนมีพฤติกรรมไม่ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ออกโรงเรียนกลางครั้น - อัตราผู้ป่วยจากผลการใช้สารเคมีเพิ่มขึ้น เนื่องจากมีการใช้สารเคมีในภาคการเกษตรอย่างต่อเนื่อง - การบริหารจัดการแหล่งน้ำ และระบบส่งน้ำไม่เพียงพอต่อพื้นที่เกษตรกรรม ทำให้เกิดการขาดแคลนแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร - ไม่มีระบบกำจัดขยะในชุมชนที่เป็นระบบ เนื่องจากมีปัญหาไม่มีสถานที่ทิ้งขยะ การกำจัดขยะเป็นหน้าที่ของแต่ละครัวเรือน - ประชาชนมีปัญหาหนี้สิน การรวมกลุ่มทางด้านเศรษฐกิจและสังคม มีน้อย ขาดความเข้มแข็ง กระตือรือร้น รอการช่วยเหลือจากรัฐ - ประชาชนให้ความสนใจ และร่วมมือในการพัฒนา กับ อบต. เป็นส่วนน้อย เพราะให้ความสำคัญกับการทำมาหากินเป็นหลัก

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
<ul style="list-style-type: none"> - ผู้นำชุมชนสมานสามัคคีไม่มีปัญหาในด้านการร่วมกันในการปกครองและบริหารการพัฒนา - บุคลากรส่วนใหญ่ของหน่วยงานเป็นคนในท้องถิ่นที่รู้สภาพพื้นที่และเข้าใจปัญหา ความต้องการของท้องถิ่น 	<ul style="list-style-type: none"> - หน่วยงานขาดแคลนบุคลากรที่เชี่ยวชาญเฉพาะด้านและมีปริมาณไม่เพียงพอเมื่อเทียบกับปริมาณภารกิจ/หน้าที่ของ อบต. - งบประมาณในการพัฒนามีจำกัด ไม่เพียงพอต่อการแก้ปัญหาและตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ - ความสามารถในการจัดเก็บรายได้เองของหน่วยงานเป็นส่วนน้อยมากเมื่อเทียบกับงบประมาณรายจ่ายที่บรรจุไว้ในแผนพัฒนา - เครื่องมือ อุปกรณ์ สำหรับใช้ในการดำเนินงานมีไม่เพียงพอ และบางชนิดมีสภาพไม่พร้อมต่อการใช้งาน - ภารกิจหน้าที่หลากหลาย ไม่ชัดเจน ซ้ำซ้อนกับงานส่วนราชการบางแห่ง และได้รับการถ่ายโอนภารกิจให้โดยไม่คำนึงถึงศักยภาพในการจัดบริการสาธารณะของหน่วยงาน

ปัจจัยภายนอก

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threat)
<ul style="list-style-type: none"> - จังหวัดเพชรบูรณ์ให้ความสำคัญกับยุทธศาสตร์พัฒนาทางด้านการท่องเที่ยว ซึ่งในพื้นที่ตำบลหินสอมีปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมที่สามารถส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวได้ คือ บ้านเสายองหินบ้านภูผักไซ่ ต้นมะขามใหญ่อายุ ๔๐๐ ปี คุณยายหาผู้สูงอายุในตำบลที่มีอายุยืนถึง ๑๑๖ ปี การจำหน่ายมะขามหวาน เป็นต้น รวมทั้งเป็นเส้นทางผ่านไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดเพชรบูรณ์ และจังหวัดเลย จึงสามารถส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนตามเส้นทางดังกล่าวได้อีก - ระบบเทคโนโลยี สารสนเทศ ในปัจจุบันมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้โลกแคบลง การติดต่อสื่อสารเชื่อมโยงรอบโลกทำได้อย่างรวดเร็ว ผลดีของความทันสมัยดังกล่าว ทำให้หน่วยงานสามารถพัฒนาการศึกษา เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ของท้องถิ่นให้เชื่อมโยงกับภายนอก เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> - สถานการณ์ทางการเมืองที่เกิดความแตกแยก ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว รวมทั้งการขาดการต่อเนื่องของนโยบายการพัฒนา ทำให้นโยบายบางประการของรัฐไม่สามารถวัดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในระยะยาวได้ - ภาวะโลกร้อน ส่งผลให้เกิดภัยธรรมชาติ เช่น น้ำท่วม ภาวะภัยแล้ง ภาวะภัยหนาว ทำให้พืชผลทางการเกษตรของประชาชน ตลอดจน ชีวิตและทรัพย์สิน ได้รับความเสียหาย หน่วยงานจึงต้องใช้งบประมาณงบกลางในการแก้ไขปัญหาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง - การจัดสรรเงินรายได้ เงินอุดหนุนการกระจายอำนาจ ไม่มีความแน่นอนบางครั้งขาดช่วง ทำให้หน่วยงานขาดงบประมาณในการจัดบริการสาธารณะในบางช่วงเวลา

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threat)
<ul style="list-style-type: none"> - มีเส้นทางคมนาคมสายหลักเชื่อมไปสู่จังหวัดเลย สามารถรองรับการขยายตัวของการลงทุนทาง เศรษฐกิจ - รัฐบาลมีนโยบายในการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน นอกจาก อบต. แล้ว ยังมีหน่วยงานส่วนกลางและ ส่วนภูมิภาคที่เข้ามาช่วยเหลือหลายหน่วยงาน เช่น หน่วยงานพัฒนาชุมชน หน่วยงานเกษตร หน่วยงาน ประมง หน่วยงานปศุสัตว์ เป็นต้น หากชุมชนมีการ รวมกลุ่มกันอย่างเข้มแข็งก็สามารถส่งเสริมให้มีสินค้า ผลิตภัณฑ์ชุมชนเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชน - การเข้าเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน AEC ของประเทศไทยในปี พ.ศ.๒๕๕๘ เปิดโอกาสให้ การเคลื่อนย้าย ทุน แรงงาน สินค้าและบริการ เป็นไปอย่างเสรีในกลุ่มประเทศอาเซียน ทำให้ ประเทศไทยมีตลาดสำหรับขายสินค้าได้มากขึ้น ปัญหาเรื่องกำแพงภาษีน้อยลง เป็นโอกาสที่จะพัฒนา สินค้าและบริการท้องถิ่นให้มีมาตรฐาน และขยาย ตลาดไปจำหน่ายยังประเทศอาเซียนด้วยกันได้ รวมทั้งประเทศไทยมีภูมิศาสตร์ที่เป็นจุดศูนย์กลาง ของอาเซียน เป็นประเทศเป้าหมายของอาเซียนที่จะ พัฒนาระบบเส้นทางคมนาคมขนส่งหลักภายในกลุ่ม ประเทศอาเซียน รวมทั้งเป็นจุดกระจายสินค้าและ บริการด้วย ดังนั้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อ รองรับ AEC ของประเทศไทยและของท้องถิ่น จึงเป็น โอกาสในการดึงดูดการลงทุนจากต่างชาติ และสร้าง รายได้ให้คนไทย 	<ul style="list-style-type: none"> - ปัญหาระบบเศรษฐกิจภายในและภายนอกของประเทศมีความผันผวน และปัญหาการบริหารจัดการ ของรัฐ ทำให้ราคาสินค้าและบริการสูง รวมทั้งพืชผล ทางการเกษตรราคาตกต่ำ แต่ปัจจัยการผลิตมีราคา สูงขึ้น ประชาชนจึงมีรายได้ไม่พอรายจ่าย ทำให้ ประสิทธิภาพหนี้สินมากขึ้น - ปัญหายาเสพติดที่แพร่ขยายไปยังพื้นที่ต่างๆ จน กลายเป็นปัญหาใหญ่ระดับชาติ ซึ่งทำลายความสงบ สุขของสังคม ตลอดจนระบบเศรษฐกิจของประเทศ และก่อให้เกิดปัญหาด้านอื่นๆ อีกหลายอย่าง อบต. จึงต้องตระหนัก วางแผนรับมือกับปัญหา และแก้ไข ปัญหายาเสพติดร่วมกับหน่วยงาน องค์กรต่างๆ แบบ บูรณาการ เพื่อมิให้ปัญหาดังกล่าวส่งผลกระทบต่อ การพัฒนาในด้านอื่น ๆ ที่อันเป็นภารกิจหน้าที่ของ หน่วยงาน - การกระจายอำนาจแบบก้าวกระโดดของรัฐ ไม่เตรียม ความพร้อมให้กับ อบต. ทำให้ขาดประสิทธิภาพและ ทิศทางการบริหารจัดการบริการสาธารณะ - ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ อบต. มีจำนวนมาก และเปลี่ยนแปลงบ่อย ทำให้ผู้ปฏิบัติมีความสับสน - ส่วนกลางมอบหมายภารกิจหน้าที่ที่ซ้ำซ้อนกับส่วน ราชการอื่น ไม่ชัดเจน ทำให้ภาระ ตกหนักกับ อบต. เพราะคิดว่า อบต. มีงบประมาณ แต่ความเป็นจริง งบประมาณปัจจุบันที่ได้รับและบุคลากรก็ไม่เพียงพอ ต่อการบริหารราชการตามภารกิจหน้าที่ อยู่แล้ว - การแพร่ระบาดของโรคอุบัติใหม่ และโรคที่เคยพบ และหายไปนานแล้ว กลับมาระบาดใหม่ รวมไปถึง โรคที่เกิดจากการใช้สารเคมี ส่งผลกระทบต่อภาพรวม ของเศรษฐกิจ และสังคม สร้างความกังวลและต้องมี มาตรการเฝ้าระวังที่มีมาตรฐาน - หน่วยงานมีองค์กร ที่ตรวจสอบ กำกับ ควบคุม หลายองค์กร ซึ่งแต่ละองค์กรให้ข้อเสนอแนะและ แนวทางปฏิบัติที่แตกต่างกัน ทำให้มีความสับสนใน การปฏิบัติ

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค ประเทศ และต่างประเทศในเรื่องที่ส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบล

ตามทีกลุ่มประเทศในระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จำนวน ๑๐ ประเทศ ได้รวมตัวจัดตั้งสมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations หรือ ASEAN) ซึ่งเป็นองค์การระหว่างประเทศ ระดับภูมิภาค เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยในช่วงตั้งแต่ ปี ๒๕๑๐ ถึง ๒๕๓๔ สมาคมอาเซียนให้ความสำคัญด้านการเมือง และความมั่นคง มุ่งส่งเสริมสันติภาพ และเสถียรภาพในภูมิภาค ต่อมาในปี ๒๕๓๕ ประเทศไทยในฐานะสมาชิกสมาคมอาเซียนได้ผลักดันให้เกิดความร่วมมือทางเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศในอาเซียน โดยให้มีการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area) หรือ อาฟต้า (AFTA) ในการลดภาษีศุลกากร ระหว่างกันเหลือร้อยละ ๐-๕ เป็นที่เรียบร้อยแล้วเมื่อปี ๒๕๕๑ ซึ่งได้ส่งผลให้ปัจจุบันบริบททางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างประเทศของกลุ่มประเทศในอาเซียนเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก โดยเฉพาะการขยายตัวทางเศรษฐกิจในภูมิภาคและภูมิภาคใกล้เคียง คือ จีน และอินเดีย ตลอดจนภูมิภาคอื่น เช่น สหภาพยุโรป อีกทั้งได้เกิดปัญหาความท้าทาย ความมั่นคงในรูปแบบใหม่ เช่น โรคระบาด การก่อการร้าย ยาเสพติด การค้ามนุษย์ สิ่งแวดล้อม ภัยพิบัติ ทำให้อาเซียนจำเป็นต้องปรับตัว เพื่อให้สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม ระหว่างประเทศ ประกอบกับ ที่ประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนปี ๒๕๕๐ (๒๐๐๗) ณ เมืองเบซู ประเทศฟิลิปปินส์ ผู้นำอาเซียนได้ตกลงให้มีการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community-AEC) ซึ่งเป้า หมายสำคัญของการสร้างประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วย

๑. เพื่อให้อาเซียนเป็นฐานการผลิตเดียว มีการเคลื่อนย้ายสินค้า พุน และปัจจัยการผลิตอื่นๆ ได้อย่างเสรี
๒. เพื่อสร้างเสริมขีดความสามารถในการแข่งขัน
๓. เพื่อให้เกิดการพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค ลดช่องว่างการพัฒนาระหว่างสมาชิกเก่าและสมาชิกใหม่
๔. เพื่อบูรณาการเศรษฐกิจของอาเซียนเข้ากับเศรษฐกิจโลก โดยผ่านการจัดทำข้อตกลงการค้าเสรี (FTA) กับประเทศนอกภูมิภาค

การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของประเทศในสมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในปี ๒๕๕๘ ในกรณีของประเทศไทย ส่วนที่สำคัญ คือ การปรับตัวและการเตรียมความพร้อมของชุมชนท้องถิ่น ในการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เพราะว่าถ้าหากชุมชนท้องถิ่น ไม่มีมาตรการหรือแผนรองรับการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ก็จะทำให้เกิดความเสียหายทางด้านการแข่งขัน การตลาด ตลอดจนทางด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมท้องถิ่น ที่ถือว่าเป็นสิ่งที่อยู่คู่กับสังคมไทยมาอย่างยาวนาน และการสร้างชุมชนท้องถิ่นที่มีวิสัยทัศน์ ให้มีความสามารถในการบูรณาการเศรษฐกิจของประชาคมอาเซียนให้เข้ากับบริบทของชุมชนท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีภารกิจสำคัญในการจัดบริการสาธารณะให้ตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น จำเป็นต้องเล็งเห็นถึงความสำคัญของการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้วยการสร้างความรู้ ความเข้าใจ ให้กับประชาชน โดยกำหนดแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นและการบริหารงาน เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้สามารถรองรับผลกระทบที่จะเกิดขึ้น เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ความเป็นประชาคมอาเซียน ทั้งนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องวางแผน และเตรียมความพร้อมในการรองรับผลกระทบการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ ที่มีต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนในท้องถิ่น ๗ ด้าน ดังนี้

๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสร้างเครือข่ายคมนาคม ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทำให้เกิดการรวมตัวของเศรษฐกิจที่มีมูลค่า และมีช่องทางการกระจายสินค้าเพิ่มมากขึ้นนอกจากนั้น จะเกิดการเรียกร้องจากกลุ่มนักลงทุนที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยให้มีการพัฒนาเครือข่ายการคมนาคม เพื่อให้การเคลื่อนย้ายสินค้าและแรงงานมีความสะดวกรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมุ่งเน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการขยายฐานการผลิต อาทิ ไฟฟ้าและประปา ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจไม่สามารถดำเนินการได้โดยลำพัง จำเป็นต้องประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒. การพัฒนาและส่งเสริมเศรษฐกิจในระดับชุมชน การหลั่งไหลเข้ามาของทุนต่างชาติที่จะเพิ่มขึ้นส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทบทวนบทบาทในการดูแลและช่วยเหลือกลุ่มผู้ผลิตในพื้นที่ โดยอาจจะต้องมีนโยบายในการส่งเสริมอาชีพ ทั้งอาชีพหลักและอาชีพเสริมเปิดรับวิสัยทัศน์ในกระบวนการผลิตแบบใหม่ เพื่อยกระดับกระบวนการผลิตให้เป็นมาตรฐานเท่าเทียมกับระดับสากล

๓. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป้าหมายเรื่องการสร้างความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมของประชาคมอาเซียน ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเร่งปรับระบบการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะต้องดูแลทรัพยากรและจัดการอย่างเป็นระบบ โดยเน้นการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน เน้นการจัดการบนพื้นฐานของความเป็นเจ้าของร่วมกัน เพื่อสร้างความรัก ความหวงแหนในทรัพยากร และก่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างไรก็ตาม ต้องไม่ลืมเรื่องของการควบคุมมาตรฐานการดูแลรักษาพื้นที่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการจัดการที่มีประสิทธิภาพ ตลอดจนอาจต้องทบทวนขอบเขตอำนาจหน้าที่ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มีการ บูรณาการการทำงานร่วมกันในเรื่องการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔. การพัฒนาคุณภาพชีวิต องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเตรียมรับผลกระทบจากปัญหาสังคมและสาธารณสุขที่อาจเกิดจากการเคลื่อนย้ายแรงงานและนักท่องเที่ยวโดยเสรี อาทิ โรคระบาด ความขัดแย้งทางสังคมและเชื้อชาติ และอาชญากรรม ข้ามชาติ อาทิ ยาเสพติด การค้ามนุษย์ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเน้นการจัดบริการสาธารณสุขให้ได้มาตรฐานที่กำหนดในแต่ละงานหรือกิจกรรมอย่างเคร่งครัด รวมทั้งจะต้องจัดสวัสดิการสังคมสำหรับเด็ก กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มด้อยโอกาสอย่างมีคุณภาพและทั่วถึง นอกจากนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องให้ความสำคัญกับการเข้าถึงการดูแลสุขภาพของคนในชุมชน ซึ่งจะทำให้ชุมชนมีการดำรงชีวิตที่ปลอดภัยและมีคุณภาพชีวิตที่ดี

๕. การรักษาความสงบเรียบร้อย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีบทบาทในการเฝ้าระวังปัญหาอาชญากรรมเพิ่มมากขึ้นรวมทั้งอาจต้องพัฒนาระบบและจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานอพยพร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนร่วมกับชุมชนในการกำหนดกติกาและหลักเกณฑ์ของชุมชนให้ทุกคนอยู่ร่วมกันได้ภายใต้แนวคิดสังคมที่เอื้ออาทรและมีความมั่นคง

๖. การจัดการด้านการศึกษา ภาษา วัฒนธรรม จารีตประเพณี การศึกษาเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาด้านต่างๆ เสมือนประตูเชื่อมกับโลกภายนอก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีหน้าที่ในการจัดและส่งเสริมการศึกษาให้แก่ประชาชนและชุมชนต้องพัฒนาประชาชนและชุมชนให้สามารถก้าวสู่ประชาคมอาเซียนได้โดยตอกเน้น “การพัฒนามาตรฐานด้านการศึกษา” ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาคุณภาพในการจัดการศึกษา โดยปรับหลักสูตรการเรียนการสอน ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและภาษาเพื่อนบ้านในภูมิภาคอาเซียนเพื่อการสื่อสารที่ดี การพัฒนาและสนับสนุนครูผู้สอนให้มีการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศสมาชิกและนำเทคโนโลยีมาใช้ประกอบการเรียนการสอน ทำให้ประชาชนเกิดการเรียนรู้ที่ทันสมัย ความเป็นสากลและมีคุณภาพ นอกจากนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องจัดทำข้อมูลที่เป็นต่อแรงงานต่างชาติ เป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียนอื่นๆ สำหรับเรื่องวัฒนธรรมและจารีตประเพณีนั้น นอกจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียนแล้ว ยังต้องเป็นสื่อกลางในการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเชิงวัฒนธรรมระหว่างประชาชนในเขตพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนใน

ประเทศอาเซียนอื่นที่มีพรมแดนติดต่อกัน ซึ่งมักจะมีความวัฒนธรรมที่คล้ายคลึงกัน การจัดกิจกรรมเช่นนี้จะช่วยให้ประชาชนมีความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันมากขึ้น

๗. การปรับปรุงโครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาจต้องมีการจัดตั้งหน่วยงานด้านวิเทศสัมพันธ์ โดยเฉพาะในพื้นที่จังหวัดชายแดนเพื่อรับรองเรื่องงานด้านการต่างประเทศและความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน และเพื่อให้สามารถสื่อสารทำความเข้าใจกับประชาชนจากประเทศอื่นที่มาติดต่อราชการได้

ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นตามประเด็นการพัฒนา

ท้องถิ่น ดังนี้

๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ การคมนาคม ปัญหาถนนเส้นทางคมนาคมไม่สะดวก ไม่เพียงพอและครอบคลุม เนื่องจากเส้นทางที่มีอยู่บางส่วนยังไม่ได้มาตรฐาน เป็นหลุมเป็นบ่อ และบางส่วนยังไม่ครอบคลุมทั่วทุกพื้นที่ในเขตตำบล รวมไปถึงเส้นทางที่ใช้ในการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรยังไม่เพียงพอ ถนนขาดการเชื่อมโยงให้เป็นระบบ นอกจากนี้ยังพบว่าบริเวณเส้นทางคมนาคมที่เป็นจุดเสี่ยงบางแห่งในแต่ละหมู่บ้านยังไม่มีกำนันปัญหาในเรื่องอุบัติเหตุ เช่น การก่อสร้างราวกันตก หรือราวเหล็กกั้นขอบถนน การติดตั้งไฟกระพริบ เป็นต้น ขอบข่ายปัญหาดังกล่าวยังมีอยู่ทุกหมู่บ้าน ความต้องการของประชาชน คือ ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมให้สะดวก ปลอดภัย ครอบคลุมและเป็นระบบ ก่อสร้างราวกันตกจุดบริเวณที่มีความเสี่ยง การติดตั้งไฟกระพริบเตือน

๑.๒ การระบายน้ำ การระบายน้ำเป็นไปอย่างล่าช้า เกิดการพังทลายของผิวดิน น้ำกัดเซาะ เนื่องจากความรุนแรงของกระแสน้ำซึ่งระบายน้ำไม่ทันท่วงที ประกอบกับถนนหลายๆสายยังไม่มีทางระบายน้ำ จึงเกิดน้ำท่วมขังในบางพื้นที่ ขอบข่ายปัญหาดังกล่าวยังมีอยู่ทุกหมู่บ้าน และอาจเป็นปัญหาที่มากขึ้นในอนาคตต่อไปเพราะประชาชนมีแนวโน้มจะถมดินบริเวณพื้นที่ที่อยู่อาศัยให้สูงขึ้นเพื่อไม่ให้บ้านเรือนได้รับผลกระทบจากปัญหาน้ำท่วมขัง ทำให้พื้นที่ถนนต่ำเมื่อฝนตกจึงทำให้น้ำท่วมขังพื้นผิวถนนก่อให้เกิดการกัดเซาะและการระบายน้ำไม่ทัน ความต้องการของประชาชน คือ ก่อสร้างรางระบายน้ำหรือท่อระบายน้ำในจุดที่มีน้ำท่วมขังและน้ำกัดเซาะผิวดินขอบถนนเป็นประจำ

๑.๓ ไฟฟ้าแสงสว่าง ปัญหาไฟฟ้า ประชาชนบางส่วนยังไม่มีไฟฟ้าใช้ในครัวเรือน เนื่องจากการขยายเขตไฟฟ้ายังไม่ทั่วถึง สาเหตุมาจากมีการขยายตัวของชุมชนเพิ่มมากขึ้น และการขยายตัวของชุมชนบางแห่งมีข้อจำกัดในการขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำไปยังครัวเรือน เช่น อยู่ห่างไกลจากชุมชน อยู่ในพื้นที่ทำการเกษตร อยู่ในเขตพื้นที่ที่ยังไม่มีเอกสารสิทธิที่ดินทำกิน ปัญหาดังกล่าวพบมากในหมู่ที่ ๑๑ บ้านโนนผักเนา หมู่ที่ ๙ บ้านน้ำขอบและพบได้บางส่วนในหมู่ที่ ๑, ๑๐, ๓, ๔, ๗, ๕ และหมู่ ๑๒ และปัญหาไฟฟ้าสาธารณะไม่ทั่วถึงในจุดเสี่ยงอันตรายในการเดินทางสัญจรช่วงกลางคืนพบปัญหาดังกล่าวในทุกหมู่บ้าน ความต้องการของประชาชน คือ ขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำเพื่อใช้ในครัวเรือน ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะให้ครอบคลุมทั่วถึงพื้นที่ภายในตำบล

๒. ด้านแหล่งน้ำ

๒.๑ การบริการด้านการประปาไม่เพียงพอ ไม่ทั่วถึงและปัญหาคุณภาพน้ำประปา เกิดปัญหาการขาดแคลนแหล่งน้ำสำหรับอุปโภค บริโภคในฤดูแล้ง คุณภาพน้ำประปายังไม่ได้มาตรฐาน เนื่องจากแหล่งน้ำใต้ดินในเขตตำบลหินฮาวจะเป็นน้ำดิบที่มีการปะปนของสนิมเหล็กและหินปูน เมื่อถึงช่วงฤดูแล้งแหล่งน้ำที่มีอยู่แห้งลงและมีปริมาณน้อยเมื่อเทียบกับความต้องการของประชาชนที่เพิ่มมากขึ้น พื้นที่ที่ขาดแคลนน้ำประปาอย่างรุนแรงในช่วงฤดูแล้งได้แก่หมู่ที่ ๑, ๑๑, ๙ และหมู่ที่ ๖ ส่วนหมู่อื่นๆ ปริมาณของปัญหายังไม่ถึงขั้นรุนแรงแต่จะมีปัญหาในเรื่องคุณภาพของน้ำประปาโดยทั่วไป แนวโน้มของปัญหาการขาดแคลนน้ำประปามีเพิ่มขึ้นทุกๆ ปี จนเป็นปัญหาหลักในช่วงฤดูแล้ง ที่ อบต.หินฮาว ต้องแก้ไขมาโดยตลอด ความต้องการของประชาชน คือ

ก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้านให้ทั่วถึงต้องการขุดเจาะบ่อบาดาลเพื่อผลิตน้ำประปาให้เพียงพอ ปรับปรุงซ่อมแซม และต่อท่อประปาภายในหมู่บ้าน ขยายเขตประปาให้ครอบคลุมทุกครัวเรือน จัดระบบการจัดการน้ำสำหรับอุปโภค บริโภคให้มีความสะอาดมากขึ้น ติดตั้งเครื่องกรองน้ำ จัดซื้อถังเก็บน้ำให้แต่ละหมู่บ้าน

๒.๒ การพัฒนาในด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร แหล่งน้ำทางการเกษตรมีไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้สำหรับทำการเกษตร ปัญหาน้ำท่วมในช่วงฤดูฝน เนื่องจากแหล่งน้ำทางการเกษตร เช่น คูคลอง หนองบึง เหมือง มีสภาพตื้นเขิน ไม่สามารถกักเก็บน้ำในช่วงฤดูแล้งได้เพียงพอ และระบายน้ำไม่ทันในช่วงฤดูฝน ระบบชลประทาน เช่น ฝายชะลอน้ำ ในพื้นที่ยังไม่เพียงพอ ประกอบกับอ่างเก็บน้ำ ฝายชะลอน้ำบางแห่งชำรุดกักเก็บน้ำไม่ได้ ปัญหาแหล่งน้ำทางการเกษตรพบได้ทุกหมู่บ้านในพื้นที่ อบต. หินฮาว เพราะประชาชนส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม และมีแนวโน้มของปัญหาเพิ่มมากขึ้นทุกปี เนื่องจากสภาวะอากาศของโลกที่เปลี่ยนแปลงไป ความต้องการของประชาชน คือ ต้องการ ให้ก่อสร้างแหล่งน้ำทางการเกษตรเพิ่มขึ้น ขุดลอกคูคลอง ให้สามารถกักเก็บน้ำได้อย่างเพียงพอต่อความต้องการ

๒.๓ เกิดการพังทลายของตลิ่งในลำห้วย ลำคลองในสายต่างๆ ในหลายจุด และที่สำคัญมีการตั้งบ้านเรือน และสิ่งปลูกสร้างอื่นๆ ใกล้บริเวณลำห้วยดังกล่าว หมู่บ้านที่เกิดพังทลายของตลิ่งเรียงตามลำดับความรุนแรง ได้แก่ หมู่ที่ ๔, ๖, ๕, ๗, ๓, ๒, และหมู่ที่ ๑๓

๓ . ด้านเศรษฐกิจ

๓.๑ ปัญหาขาดโอกาสในการเลือกประกอบอาชีพ เนื่องจากพื้นที่ไม่เหมาะสมกับการประกอบอาชีพอื่น การขาดแคลนเงินทุน และปัญหาการปรับเปลี่ยนทัศนคติในการเลือกประกอบอาชีพอื่นๆ เพราะความเคยชินกับการประกอบอาชีพเกษตรกรรมเพียงอย่างเดียว ปัญหาดังกล่าวพบในทุกหมู่บ้าน แต่การมองปัญหาของประชาชนในเรื่องความต้องการอาชีพเสริมยังไม่เห็นความสำคัญเท่าที่ควร ความต้องการของประชาชน คือ ประชาชนบางส่วนต้องการให้ส่งเสริมความรู้ และเครื่องมือ ในเรื่องการประกอบอาชีพเสริม

๓.๒ ปัญหารายได้น้อยของประชาชนเนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่มีอาชีพทางการเกษตรกรรม มีต้นทุนในการผลิตสูง เนื่องจากต้องซื้อปุ๋ย เมล็ดพันธุ์ ในราคาแพง ทำให้ต้องกู้ยืมเงินจากนายทุน นอกกระบบ ก่อให้เกิดปัญหาหนี้สินและความยากจน ส่วนประชาชนที่ประกอบอาชีพอื่น เช่น อาชีพรับจ้างมีรายได้น้อยและไม่ต่อเนื่อง เนื่องจากมีการจ้างงานในบางฤดูกาล เช่น ฤดูที่มีผลผลิตมะขาม ฤดูทำนา เป็นต้น ปัญหาดังกล่าวพบในทุกหมู่บ้าน ความต้องการของประชาชน คือ ต้องการให้ช่วยเหลือในเรื่องลดต้นทุนในการผลิต การจ้างงานในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

๓.๓ ปัญหาการขาดเงินลงทุน และแหล่งเงินทุนมีจำนวนจำกัดไม่เพียงพอกับความต้องการของกลุ่ม เนื่องจากแหล่งเงินทุนในระบบมีเงื่อนไขที่ประชาชนบางกลุ่มเข้าไม่ถึงแหล่งเงินทุน สำหรับแหล่งเงินทุนในหมู่บ้านเช่น กองทุนเงินล้าน ให้สินเชื่อดำเนินการไม่เพียงพอต่อการลงทุน ประชาชนบางส่วนจึงพึ่งพาแหล่งเงินทุนนอกระบบที่กู้ง่าย และมีเงื่อนไขน้อย ทำให้เกิดปัญหาหนี้สินตามมาเพราะต้องจ่ายอัตราดอกเบี้ยสูง ปัญหาดังกล่าวพบในทุกหมู่บ้านและเป็นปัญหาที่มีแนวโน้มสูงขึ้นตลอดมา ความต้องการของประชาชน คือ ต้องการให้ประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึงแหล่งเงินกู้ในระบบได้ง่ายขึ้น เพียงพอต่อการลงทุน และต้องการให้ธนาคารของรัฐที่มีหน้าที่ในเรื่องการให้กู้ยืมเงินทุนพักชำระหนี้และยกเว้นดอกเบี้ยให้เกษตรกรเพื่อให้เกษตรกรได้ชำระหนี้เดิม เพื่อมิให้เป็นภาระผูกพันเป็นหนี้สินมากขึ้นในอนาคต

๓.๔ ปัญหาการไม่เป็นกลุ่มอาชีพเนื่องจากไม่เห็นประโยชน์ในการรวมกลุ่มอาชีพเพื่อสร้างรายได้ และความเข้มแข็งของเศรษฐกิจในระดับชุมชนต่ำ ความต้องการของประชาชน คือ การสนับสนุนจากภาครัฐในด้านการบริหาร การตลาด

๔. ด้านสาธารณสุข

๔.๑ ปัญหาการแพร่ระบาดของโรคต่างๆ เช่น โรคไข้เลือดออก ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในการป้องกันโรค และการให้ความร่วมมือในการกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย จึงทำให้โรคไข้เลือดออกแพร่ระบาดมากยิ่งขึ้น และการกำจัดยุงลายมีความยุ่งยากซับซ้อนมากยิ่งขึ้นเพราะยุงลายสามารถปรับตัวต่อต้านสารกำจัดยุงลายได้ ความต้องการของประชาชน คือ ให้มีการป้องกันและควบคุมโรคระบาดต่างๆ ส่งเสริมการรักษาสุขภาพของประชาชน

๔.๒ ปัญหาการเจ็บป่วยและเสียชีวิตด้วยโรคเรื้อรังต่างๆ เช่น โรคความดันโลหิต โรคเบาหวาน โรคไขมันในหลอดเลือด โรคหัวใจ เนื่องจากประชาชนมีความรู้ความเข้าใจไม่เพียงพอในการป้องกัน และการดูแลรักษาสุขภาพเมื่อเป็นโรค จึงทำให้อัตราการเสียชีวิตจากโรคเรื้อรังดังกล่าวอยู่ในอันดับต้นๆ ของสาเหตุการเสียชีวิตของประชาชนในตำบลหล่มเก่า ความต้องการของประชาชน คือ การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและการดูแลรักษาสุขภาพจากโรคเรื้อรังที่สามารถป้องกันได้ การรวบรวมข้อมูลผู้ป่วยและการช่วยเหลือให้คำแนะนำแก่ผู้ป่วยและญาติผู้ดูแลเชิงรุก

๔.๓ ปัญหาการขาดการออกกำลังกายของประชาชน เนื่องจาก การไม่มีเวลาในการออกกำลังกาย การขาดความรู้ความเข้าใจในการดูแลสุขภาพร่างกาย สถานที่ออกกำลังกายภายในชุมชนไม่เพียงพอหรือมีแต่ไม่สามารถใช้งานได้ในเวลาว่างคืน และการขาดอุปกรณ์กีฬาหรืออุปกรณ์ในการออกกำลังกายที่หลากหลาย ความต้องการของประชาชน คือ การเพิ่มสถานที่ออกกำลังกายให้เพียงพอและสามารถใช้งานได้ การสนับสนุนอุปกรณ์กีฬา อุปกรณ์การออกกำลังกายที่หลากหลาย การรณรงค์หรือการจัดการแข่งขันกีฬาเป็นประจำ เพื่อให้ประชาชนให้ความสำคัญและหันมาออกกำลังกายมากขึ้น

๕. ด้านการเมือง การบริหาร

๕.๑ ขาดการทำความเข้าใจกับประชาชนเรื่องบทบาท และหน้าที่ของการเป็นสมาชิก หรือผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล การประสานงานและความร่วมมือระหว่างประชาชน ผู้นำท้องถิ่น และสมาชิกยังไม่ดีเท่าที่ควร ความต้องการของประชาชน คือ ให้ผู้นำท้องถิ่น สมาชิกทำความเข้าใจและเข้าถึงประชาชนในปัญหาต่างๆ ให้มากขึ้น

๕.๒ ประชาชนยังไม่กล้าแสดงออกทางการเมือง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการส่งเสริมประชาธิปไตยในระดับท้องถิ่นและระดับชาติมีน้อย การประชาสัมพันธ์ยังไม่ครอบคลุมและทั่วถึง ความต้องการของประชาชน คือ การประชาสัมพันธ์ให้ครอบคลุม ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในระดับต่างๆ

๖. การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

๖.๑ การจัดการศึกษาในระดับ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ยังต้องการการพัฒนาในเรื่องความพร้อมของอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์สำหรับการจัดการเรียนการสอน ที่ได้มาตรฐานตามมาตรฐานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ความต้องการของประชาชน คือ การจัดสรรงบประมาณในการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้เพียงพอ เพื่อพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้ได้ตามมาตรฐานครบถ้วนทุกตัวชี้วัด

๖.๒ การให้ความร่วมมือในการพัฒนาเด็กและเยาวชน และการสนับสนุนสถานศึกษาที่มีอยู่ในชุมชนยังไม่ครอบคลุมและเพียงพอ ความต้องการของประชาชน คือ ต้องการให้ท้องถิ่นร่วมมือกับสถานศึกษาในการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ มีคุณธรรม และมีความพร้อมในทุก ๆ ด้าน

๖.๓ ปัญหาเด็กเยาวชนคนรุ่นใหม่ มีความสนใจและใส่ใจในการทำนุบำรุง สืบสานศาสนาน้อยลง มีเพียงประชาชนวัยกลางคน และผู้สูงอายุที่ทำนุบำรุงศาสนา ประกอบศาสนกิจต่างๆ ความต้องการของประชาชน คือ การส่งเสริมให้ประชาชนทุกเพศทุกวัยหันมาใส่ใจและร่วมกันทำนุบำรุงศาสนา เพื่อเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวทางจิตใจ และการสร้างสังคมที่สงบสุข มีความรักความสามัคคี

๖.๔ ปัญหาภูมิปัญญาท้องถิ่นเริ่มเลือนหายไป เนื่องจากขาดการอนุรักษ์ และสืบสาน ความต้องการของประชาชน คือ การส่งเสริมอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นและประเพณีท้องถิ่น การจัดทำทะเบียนและการเชิดชูปราชญ์ชาวบ้าน การบูรณาการถ่ายทอดความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับระบบการจัดการศึกษา การท่องเที่ยว

๗. ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๗.๑ ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ที่ถูกบุกรุก เพื่อทำการเกษตรและที่อยู่อาศัย เพราะประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจและขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ป้องกัน บำรุงรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขาดการเอาใจใส่ดูแล ห่วงแหนธรรมชาติภายในตำบล ความต้องการของประชาชน คือ ปลูกฝัง สร้างจิตสำนึกให้ประชาชนเกิดความหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ในตำบล เพื่อประโยชน์และความอุดมสมบูรณ์ต่อไปในภายภาคหน้า

๗.๒ ปัญหาที่ดินทำกินทับซ้อนกับที่สาธารณประโยชน์ไม่สามารถออกเอกสารสิทธิ์ในที่ทำกินได้ในเขตหมู่ที่ ๑๐,๑๑ และหมู่ที่ ๑๒ และทำให้การก่อสร้างหรือดำเนินโครงการต่างๆของหน่วยงานของรัฐเกิดปัญหาไม่สามารถเข้าไปดำเนินการในพื้นที่ได้เนื่องจากความไม่ชัดเจนในแนวเขตพื้นที่ การแก้ไขปัญหาในด้านการไม่มีเอกสารสิทธิ์ที่ดินทำกินจึงยืดเยื้อมานาน ความต้องการของประชาชน คือ การให้ความเป็นธรรมแก่ประชาชนและความถูกต้องโปร่งใสในการดำเนินการของรัฐเกี่ยวกับเรื่องที่ดิน

๗.๓ ปัญหาการใช้สารเคมีในการเกษตร เนื่องจากประชาชนต้องการให้ผลผลิตมีจำนวนมาก และทันต่อความต้องการของตลาด จึงทำให้สิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะพื้นที่ทำการเกษตรของประชาชนมีการสะสมของสารเคมีที่เป็นอันตรายต่อระบบนิเวศน์และสุขภาพของประชาชนมากขึ้นทุกวัน ความต้องการของประชาชน คือ การสร้างความรู้ความเข้าใจและประโยชน์จากการทำการเกษตรปลอดภัย การให้ความรู้ในเรื่องโทษของการใช้สารเคมีในภาคการเกษตร การปรับทัศนคติในการประกอบอาชีพการเกษตรที่ถูกต้อง